

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3350/2021
06.07.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Радославе Мађаров, Весне Станковић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступају Јелена Митровић и Мила Симић, адвокати из ..., против тужене „Моби Банка“ а.д. Београд, коју заступа Александар Петровић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3648/20 од 17.08.2021. године, на седници одржаној 06.07.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3648/20 од 17.08.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3648/20 од 17.08.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји П1 275/17 од 15.07.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и тужена обавезана да на име прековременог рада оствареног у периоду од 21.05.2012. до 26.07.2013. године исплати тужилци појединачне месечне износе са законском затезном каматом у висини и на начин ближе одређен овим ставом изреке. Ставом другим изреке обавезана је тужена да накнади тужилци трошкове поступка у износу од 286.134,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3648/20 од 17.08.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, укинута је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде и предмет у том делу враћен истом суду на поновни поступак.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију у смислу члана 404. Закона о парничном поступку због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, (посебна ревизија).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу става 1. тог члана. Предмет тражене правне заштите, о коме је одлучено побијаном пресудом, је исплата неисплаћене зараде по

основу прековременог рада који је тужиља остварила у периоду од 21.05.2012. до 26.07.2013. године обављајући послове шефа експозитуре тужене у ..., у којој је посао био тако организован да се са странкама радило осам сати дневно, а да се на посао долазило петнаестак минута раније и са њега одлазило након завршетка послова по истеку радног времена, који се по природи ствари нису могли обављати у току радног времена (сређивање документације, салдирање, преглед налога, контрола целодневног рада благајника и саветника који је обављао послове везане за становништво и привреду). О овом праву тужиље судови су одлучили уз примену одговарајућих одредаба материјалног права - Закона о раду, које је у складу са правним схватањем израженим у одлукама овог суда у истоврсним споровима. Како одлука у споровима са оваквим тужбеним захтевом зависи од утврђеног чињеничног стања, то одлуке нижестепених судова којима је евентуално другачије одлучено о истом правном питању, не представљају нужно и различито поступање суда у истој правној ствари. Разлози ревизије делом указују на битне повреде одредаба парничног поступка због чега се посебна ревизија не може изјавити.

Имајући у виду наведено, Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачење права, због чега је одлучено као у ставу првом изреке, на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у оом поступку ради исплате поднета је 13.12.2013. године и преиначена 08.10.2019. године повећањем захтева, а вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 133.130,56 динара, који је очигледно нижи од 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе.

С обзиром на изложено, Врховни суд је нашао да је ревизија тужене недозвољена, па ју је одбацио ставом другим изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић